

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

firmatum. Cum autem Iwaldemarum tum praualeus filiam Aquino etiam in torum afferret, moerens puella Elisabeth, seculo renunciare constituit: & qualicunq; regum ordinatione in Suediam perducitur: sitq; domina in Iwasteen monasterio sanctae Birgittae. Sed tum Henricus comes, sponsonem regis de illius parte irritatam, impugnavit: immittens validiora praesidia Calmeren' archiepiscopi: & sub honore sui, pacto & fide iurata, proceres per literas admonuit, ut quod polliciti sunt, adimplerent. Venerunt episcopi & milites de regno, Henrico se offerentes: illiq; regium deferentes honorem. Recusabat ille, causatus etatem: Remisitq; illos ad Henricum Magnopolis ducem: cuius e tribus filiis quem ipsi deligerent, in eum suum ius omne refunderet. Veniunt: excipiuntur perbenigne: causam detegunt, productis in conspectum filiis: Proposita illis optione, medium Albertum eligunt, ut rex fieret. Pater cum filio inijt navigationem in regnum. Citatur rex obiectis responsurus: non compareret: destituitur: Albertus iunior in locum constituitur: consecratur: & armis aliquando collatis, Magnus cogitur angulum deligere, inq; eo consensescere. Hac Henrici comitis opera factus est Albertus Suediae rex: quae deinceps breui commemoratione percurro, quod plenius in Suedia & Iwandalia sint commemorata.

CAPVT XXXIII.

Karolus Romanorum rex, per haec tempora iter ingressus in Gallias, peruenit Auinionem ad summum pontificem, consecrationis gratia: excipitur magnifice ab Urbano, omni curia eius tripudiante: quod illum honorem duorum ecclesiae principum, illam vicissitudinem venerationis nemo recordabatur: nec vlla in literis simili de re mentio à memoria Friderici II. per an-

nos supra centum. Erat autem sexagesimus quartus post mille trecentos. Ibiq, solennibus ob qua venerat Karolus peractis, redibat in Germaniam, ibi priusquam Bohemiam suam repeteret res cōpositurus. Terra est Aduocatorū non longe à Saxonia superiore: quam primus Henricus Romanorum rex subiecit monasterio dominarum in Quedlenborg, constituens quatuor per terræ angulos totidem aduocatos nobiles, qui barones dicuntur, de Iwida, de Gera, de Russe, de Plawze. Hoc autem tempore Karolus Imperator egit cum tribus, vt arces suas inexpugnabiles illi permitteret. Quartus id agerrimè ferens Rutenus de Plawis, cū sciret tres suos consortes vnā conuenisse in horreo quodam secretius, crudele inijt consilium: Nam superueniens consultantibus, firmatis vndiq, claustris, igne iniecto, illos concremauit, pœnam sumens transgressæ, vt dicebat, fidei. Inde enim animatus Karolus processit in Bauariam, multis vrbibus & arcibus insidiatus, multis vim asserens, oppugnans inprimis Burgrauium Nurenbergæ. Erat ea tempestate graue bellum inter episcopum Hildesensem Gerhardum, & Ottonem ducem Brunswicensem: qui in societatem belli pertraxit archiepiscopum Magdeburgensem, Theodericum, cognomento Kagelwijd, quem Imperator, de monasterij infimo sumptum officio, per gradus euexit ad archiepiscopatum, comperta hominis incredibili industria. Albertus quoque Halberstadensis episcopus, in his erat partibus: Congressi, contulerunt manus iuxta Dinkeler, & inclinabat victoria Hildesemensi: Captis ibi plurimis, inter quos Albertus Halberstadensis. Hic erat insignis ea ætate logicus: qui ingenij sui testimonia, etiam nunc, inter scholasticos habet. Erat Gerhardus non in postremis rhetor:

exiuitq³ in prouerbum inter disciplinares: Tum Logi-
cam succubuisse Rhetoricæ, cum Albertum Gerhardum
vinctum haberet. Hoc tempore Gregorius Papa Auini-
one commoratus post tempora Urbani V. cum episcopum
quendam, quod ecclesiam suam desereret, sequereturq³
curiam, increpitaret: illi ubi per familiaritatem licuisse
credidit, respondit: Eadem mea, quæ tua est causa, ma-
xime pontifex: quod ego meam, tuq³ Romanam deser-
imus ecclesias: rectè me increpatum agnosco. Descendit
altius ea responsio in pectus pontificis, cogitabatq³ ex ea
die urbem Romam repetere, quanquam & prædecessor
Urbanus idem in animo haberet: inq³ eam rem profectus
Romam cum paucis, palatia in Monte Falisco, & in Vr-
beueteri, declinandi grauioris in Vrbe gratia aëris, iussit
apparari. Sed Gregorius se rediturum multis sæpe nun-
cijs pollicetur. Cum hoc Romani crebrius efflagitassent,
& magnis conditionibus expromissis apud pontificem ex-
petissent, nunc secretò id offerente pontifice, letissimi
audièrunt. Sed multa opus erat prudètia in sede trans-
ferenda: Si enim Gallis suboleuisset, aliquid tentassent
hoc nè fieret. Sed ille tum redijt. Per quod tempus Mau-
ritius & Christianus de Oldenborg, in Blexem terra
Phrisia oppressi, cum septingentis perièrunt: Sed di-
ctu horrendum, quod sequitur. Gerhardus comes de
Mansfelde, monasterium Cisterciensium Serichenbeke,
cuius fratribus erat infestissimus, funditus euerit, quod
hostibus suis fauisse, hisq³ hospitium non negasse dice-
reniur: cum tamen hospitalitas illi ordini iniuncta, &
qui venerant armati, facillè coegissent, si non promptè
impetrassent. Abbatem loci (dictu horridum) per tica
alligatum, inter duos iussit ignes torreri: fratribus per
diuersa supplicia crudeliter enecatis, quod Fridericum

Misus

Misne marchionem in se ducentem, & cum exercitu de obsidione Isleua redeuntem, excepissent: qui, vt diximus, cogere poterat ad hoc, quod precibus máluit impetrare.

CAPVT XXXIIII.

Brandenburgensis marchia ab olim insignis pars Saxoniæ, à nobis hætenus cōmemorata, nisi perfunctorie, non fuit, quòd moderni principes altiore tractantes spiritum, Saxones se dici non sinant, Bauaris, Francis, & ceteris superioris Germaniæ principibus sanguine immixti. Sed tamen, quoniam in & andalico solo omnis ille principatus ab origine manet, in & andalia nostra crebrius attigimus, præclara eius facinora non prætereuntes. Sed quod nunc commemorationem deposcit, compertum tenemus morte & aldemari marchionis, qui legitimus sui corporis, & quod est mirabilius, sui sanguinis heredem non haberet, cū tamen ante paucos annos nouem supra decem numerarentur marchiones huius tituli de Brandenburgo. Sed nunc ita placitum est superis, vt omnibus morte subtractis, nouissimus esset & aldemarus. Beneficium ergò ad Imperatorem reuolabat: & primus Ludouicus Ludouici Imperatoris filius eo fructus, marchionatum sub patre, & aliquandiu post patrem administrabat: isq; exaturatus illo principatu, quòd in Bauaria mallet agere, Romulo fratri illum permisit: Nec ille diu in eo superuixit. Vnde peruenit principatus ad Ottonem quendam, cuius originem subducunt annales. Erat autem iam tum in Imperio Karolus IIII. cuius tempora nunc attigimus. Hic Otto, vt ferunt, marchiam omnem vendidit Imperatori memorato, vili satis aestimatam precio, pro oppidis Lanse & Hersprinck, cum subiecto territorio, non longè à Nu-